

Arstist ja patsiendist värssides

Simmo Savisaar on neurokirurg. Veerand sajandi pikkune arstitöö on andnud palju kogemusi ja ainet järelemõtlemiseks. Simmo Savisaarel on harjumus neid kogemusi ja mõtteid värsvormi valada. Ikka rohkem iseendale, mitte niivõrd teistega jagamiseks. Luuleread tekivad

nagu iseenesest, neid ei saa välja mõelda ega laua taga istudes esile kutsuda. Nende kirjapanek võtab enamasti vaid mõne minuti.

Toimetuse ettepanekul oli kolleeg meeldivald nõus Eesti Arsti lugejatega oma meditsiinainelisi värsses jagama.

Diagnoos

Ta ihkas kõlavat diagnoosi, tõbe väarikat, mis konti eriti ei murraks..

Erijuhtudel, mis vajada võiks operatsiooni, kuid kulgeks leebelt ja kiilaks ei teeks pead..

Et oleks teada tema eriline seisus..
Kõik aimaks, aga päriselt ei teaks.
„Mõelda vaid, kui haruldane haigus!“
Kõik teda imetleks ja kadestama peaks!

Ta ajapikku mataks kõik kaasaegsed surmakullerile ise näidates vaid ust.
Ta viskaks nilbepoolseid nalju ja naudiks igikestust!

„Trombolüüsi aknas“

Ta seisis kindlalt otse trombolüüsi aknas, keep uhkelt üll ja vuntsid vihmast märjad..

Veel oli aega näha kaheldavat vaeva, saanuks punnestada nagu kord ja kohus..

Lõi siiski käega mees üsna stoiliselt ja imelise väega haihtus aknalt selt!

Viktor

kakahais ja raviaurud kortsus linad sängi ees.. kaduma on Viktor läinud vilund vinske viinamees

osavasti hindas hetke oma shanssi varitses korraks vaid lõi risti ette aknast lahkus variser

värskel lumel „katselendur“ puhkab padjal punasel viimse päeva mõttelendu raamib lint must-kollane

Ravimid ja toidulisandid

aspiriini
miniriini
digoksiini
mandariini

proseriini
atropiini
korvalooli
piparkooki

hepariini
melamiini
sutsukese
spiodiini

tuleb tervis
tõbi kaob
maksas kahjustuse
kännivaod

Treponeema sepsis

Edasise elu suhtes valitsemas skepsis – mutil juba eilsest saati treponeema sepsis..

Pooleli jäi käpik, riita halupuud, toolile suurrätik, trepimademele luud..

Pauka ulgus kaua, viimaks vakka jäi, vanaeide haul nuuskimas kui käis.